

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תקפ

ערב שבת קודש פ' פינחס, ט"ו תמוז ה'תשס"ה

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני

נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח

וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני

נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' אמיתי זוגתו מרת פייגא שרה

ומשפחתם שיחיו ימיני

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666

Email: haimishedriver@yahoo.com

אין רוחניות אז מען דארף זיך משתדל זיין באלעבן אים אפילו אויף א ספק.
וכדאי' בגמ' (ברכות כב,) "רב אדא בר אבהה קרע כרבלתא כו' ואח"כ נודע שאינה יהודית. משום ספק הצלת נפש מישראל מאיסור לאיזו רגעים - לא חס על ממונו ולא יכול להתאפק עד שידע מקודם על ברור אם ישראלית היא.

מען קען דאך אבער טענה'ן בא זיך, צי דען בין איך דעם אויבערשטנס אסטראפצען? מילא ענינים שבין אדם לחבירו, דאס איז ענינים וואס ס'איז נוגע צו טובת ישׁוב המדינה דארף איך אים זאגן, אבער ענינים שבין אדם למקום, ווער רעדט ענינים פון חוקים, וואס זאל דאס מיר ארען?

זאגט מען אים אז אפילו חוקים וכיו"ב, זיינען נוגע ניט נארצו ענינים שבין אדם למקום נאר אויך צו ענינים שבין אדם לחבירו. וע"ד דאי' בגמ' (שבת קג,) לענין כסוי הראש: יומא חד כו' נפל גלימא מעל רישו, דלי עיני' חזא לדיקלא וכו', וואס דאס איז געווען ניט נאר א ענין פון גנבה בחשאי, נאר גזילה ווארום עס איז געווען אין גארטען בגלוי. איז במילא איז דאך דא דאס גולה, הייסט דאך דאס אז דער חק פון טראגען א היטל וואס דאס איז א סגולה לאימתא דשמיא, איז שייך אויך צו בין אדם לחבירו, אויף אזוי ווייט ביז גנבה וגזלה. במילא אז ער זעט א אידן, דארף ער אים זאגן, לייג תפלין, טו אן א היטל, וואס דאס איז דער ענין פון כי תראה ערום וכסיתו.

עס איז דאך אבער פראגען אזוינע וואס מיינען אז דאס וואס זיי טוען מיט יענעם איז שוין גענוג. ווארום אז ער האט בכח אפילו אויף באלעבן יענעם איז דאך א ראי' אז מיט זיך איז ער שוין אינגאנצן פארטיק און איז שוין א פארטיקער,

זאגט מען אים, "ומבשרך לא תתעלם", זאָלסט אויף זיך אויך ניט פאָרגעסן, ווי דער רבי מאַנט אין דער שיחה (קונטרס עה ע' 145)

ובזה יוכיח ג"כ העם אין הינסיקער פדרה צוליבידיק דיא אידן, דער מאנס ער אין שבת ראובן
אם דהן ואבירם, און אין שבת יתודא אה ער ואונן, און זאגנס אז זי זיינען גיטאריין בריקד דלסור
לא כ"י שייך להזכירם מל אה פט המשפחה שנקדו, קד דאיק נאר צילין דיא האט זיינען דא,
ואין לומר שזכירם ב"י קט זאל זיך נים שבעלין; ק"י קשיא למה אינו סונה אה אלו המשפחות ולכן
פזכירם, און זאגנס אז ב"ן די איז קד נקד נים גיבלויבין, דא"כ ה"י לז גמ להזכיר אה תשנה המשפחה
של שבת בניסין שנקדו, זקס סען דאך אז ער קומט דאס נים טאזארינקען, וא"כ למה פזכיר אה
המשפחה דער ואונן/דהן ואבירם דוקא.
אז משה רבנו פים אלעזר ההמן האבין גיטילם דיא אידן. זיינען זבי א דבר סבבנין, זאגס
דבר סבבנין זוערס נים בטל, וזאגס דער פים איז רי"ב וזאגס גיטילין זוייא באלר אז אהט זקס סבבנין
הקיים, און במרס סומרי חום צ' זיינען דאך א ספק ביז עס יטירל גופא איז ווייב פאר א גיטיל סען
פיה זאל נים נתקל הערין פון דער גאנצער תולס, וזון זיין טאזק אין דעם דרך ההוס"צ, ולא זי

'חבל על הזמן' להתווכח עם "זקן וכסיל"

טוען ה"קלוגינקער": כשם שה"קול קורא" של נשיא דורנו "לאלתר לגאולה" לא קויים מיד, ומאז כבר עברו 42, 43, 44 שנה - כך יכול להיות גם עכשיו, רחמנא-ליצלן! ● מובן ש'חבל על הזמן' ללכת ולהתווכח עם "זקן וכסיל", מאחר והוא "זקן" וגם "כסיל"... או עם אחד המדבר בשליחותו, או יותר גרוע - שהופך להיות לבוש שדרכו מדבר ה"זקן וכסיל"! ● דבר ברור הוא ש"לאלתר לגאולה" פירושו מיד ממש! כפי שנשיא דורנו הכריז ב"קול קורא" וציוה לפרסם ולהדפיס זאת בחוברת של "אגודת חסידי חב"ד" - ומזה מובן שענין זה אינו שייך לעבר אלא נוגע לפועל גם עכשיו, כיון ש"אגודת חסידי חב"ד" נמשכת עד היום הזה ● ובפרט אצל אלו שאינם זקוקים להגיע לידיעה ש"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", כי הם מרגישים איך שנשיא דורנו חי אצלם ● ב' קטעים משיחת ש"פ פינחס ה'תשמ"ה - בלתי מוגה הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

יתרון האור מן החושך דוקא³, כלומר, דוקא מ"משיח נאור" בשפת המדינה - יתגלה יתרון האור!
ב. בא ה"קלוגינקער"⁴ וטוען: כשם שה"קול קורא" של נשיא דורנו "לאלתר לגאולה" לא קויים מיד (מפני סיבות שונות ומשונות), ומאז כבר עברו 42, 43, 44 שנה - כך יכול להיות גם עכשיו, רחמנא-ליצלן!

א. ידוע ה"קול קורא" שפרסם בעל הגאולה¹ דחודש תמוז: "לאלתר לגאולה!" והנה הפירוש "לאלתר" הוא כפשוטו: מיד ("גלייך"), "משיח נאור" - "נאור" ממש!
- בכונה אינני מבטא זאת בלשון הקודש, כדי שלא יחשבו שבלשון הקודש הענין כבר ישנו משא"כ בשפת המדינה², אלא אדרבה:

(3) ראה ס' הערכים-חב"ד ערך אור - ביחס לחושך ס"ח. וש"נ.
(4) = היצר הרע.

(1) ב"הקריאה והקדושה" דשנת תש"א-ג. ועוד.
(2) ראה עוד עד"ז ב"יחי המלך" גליונות: תסח ע' 10, תסז ע' 9, תמא ע' 8. ועוד.

מה עשו חז"ל בפקוח נפש

בקשר עם פ' השבוע, הבאנו (בע' 15-14) צילומים נדירים (מוקטנים) מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על קטע משיחת ש"פ פינחס, מבה"ח מנ"א ה'שי"ת

(נדפסה ב"שיחות קודש" ה'שי"ת (הוצאת תשנ"ח) ע' 112 ואילך)

להלן הקטע כפי שמובא בצילום שלפנינו (הכתי"ק בא בהדגשה):

ובזה יובן ג"כ וואס אין היינטיקע סדרה ציילענדיק די אידן, דערמאנט ער אין שבת ראובן, דתן'ען און אבירם'ען, און אין שבת יהודא'ן, ער און אונ'ן, און זאגט אז זיי זיינען געשטארבן פריער. דלכאו' לא הי' צריך להזכירם כלל את המשפחות שנעדרו, ער דארף נאר ציילען די וואס זיינען דא.

ואין לומר שמזכירם כדי עס זאל זיך ניט שטעלן קיין קשיא למה אינו מונה את אלו המשפחות, ולכן מזכירם, און זאגט אז פון זיי איז קיינער ניט געבליבן - דא"כ האט ער געדארפט דערמאנען אויך די פינף משפחות פון שבת בנימין וואס זיינען נעדר געווארן. זעט מען אז ער קומט דאס ניט באווארענען וא כ למה מזכיר את המשפחות דער וואונן ודתן ואבירם דוקא.

אז משה רבינו מיט אלעזר הכהן האבן געציילט די אידן, זיינען אידען א דבר שבמנין, וואס דבר שבמנין ווערט ניט בטל. דערמיט איז רעכט וואס אנדערע טענה'ן, וויבאלד אז אתם המעט מכל העמים, ובפרט שומרי תורה ומצוות זיינען א מעט אין דעם עם ישראל גופא, איז וואס פאר א כח האט מען מ'זאל ניט נתפעל ווערן פון דער גאנצער וועלט און זיין שטארק אין דעם דרך התומ"צ. ולא זו בלבד, נאר דער דער רבי כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ מאנט אין די שיחה פון י"ג תמוז אז מען זאל אליין לעבען און באלעבען אויך אנדערע, אז ניט נאר זייענדיק אין ישיבה אדער אין בית מדרש, וועט ער זיין שטארק אין תומ"צ, נאר ער זאל גיין אין גאס, און צוגיין צו א אידן וואס ער ווייס ניט צי ער איז טראגט א ט"ק אדער ניט, ער ווייס אפ'י ניט צי ער טראגט א טלית גדול צום דאוונען, און אפ'י וואס עס טוהט זיך מיט אים וועגן תפלין ווייס ער אויך ניט, זאל ער צו עם צו גיין און זאגן: הער איד! איך וויל פון דיר ניט קיין געלט. איך וויל פון דיר גארניט. איך וויל נאר דו זאלסט לייגען תפלין אלע טאג, לכה"פ אנטאן. טו מיר א טובה, טו זיך א טובה, טו א טובה דיינע עלטערן און עלטער עלטערן ביז יעקב אבינו און דיינע קינדער און קינדס קינדער עד סוף כל הדורות ביז ביאת המשיח.

מען קאן דאך טענה'ן, עס איז ניט מדרכי הנימוס צוגיין צו א מענטשן וואס איך קאן אים ניט, וואס איך ווייס ניט וואס מיט אים איז, עס איז אפ'י ניט קאנטיק אויפן פנים צי ער איז א איד.

זאגט מען אים אז אן ענין וואס איז נוגע צו נפשות איז ניט שייך די אלע טענות. און אזוי ווי אין גשמיות איז אפילו אויף א ספק פקוח נפש וכמה ספקות, איז מען אלץ דוחה און אויב עס איז אפילו נאר א ספק צי ער איז א איד, מפקחין עליו את הגל, אזוי איז אויך

"בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת כו", שזהו הגורם לנפילת הרהור תשובה אצל האדם - אבל מדוע הרהור נופל אצלו דוקא ולא אצל השני, או מדוע אצל השני נופל רק הרהור תשובה אחד ואצלו נופלים שניים או שלשה וכו'?"

- הרי זה בגלל שאצלו נשיא דורנו חי¹⁰!

* * *

ד. [.] והנה, כאשר יהודי מתבונן מעט איך שהקב"ה אשר "מלא כל הארץ כבודו"¹¹, "מניח העליונים ותחתונים ומייחד מלכותו על עמו ישראל בכלל ועליו בפרט"¹², ונתן לו כחות לעשות את עבודתו ב"קב שלו"¹³, עד לכחות נעלים כאלו - שבכחו (של יהודי) להביא את הגאולה העתידה עם "השמים החדשים והארץ החדשה"¹⁴ וכל ההמשכות הכי נעלות דלעתיד לבוא, ומתבונן בזה ש"הנה ה' נצב עליו ומלא כל הארץ כבודו ומביט עליו ובוחן כליות ולב אם עובדו כראוי"¹⁵ - הקב"ה בעצמו מסתכל כיצד היהודי מנצל את כחותיו,

- הרי אפ'י טיפש מבין את יוקר וחשיבות עבודתו!

אדם יכול לשכנע את עצמו בנוגע לעבודתו הפרטית ב"קב שלו" דמהיכי-תיתי: הוא כן יעשה אותה או לא יעשה - מה הוא כבר יפעל ולמאי נפקה-מינא? אבל כאשר יתבונן בעצמו שהקב"ה נתן לו כחות להביא את הגאולה ע"י עבודתו ב"קב שלו" דוקא - אזי כאמור, אפילו טיפש מבין את יוקר וחשיבות עבודתו, והוא יתמסר לזה עם כל החיות וה"שטורעם"!

10 (ראה ע"ז ב"יחי המלך" שם.
11 ישע"י ו, ג.
12 תניא רפמ"א (נו, א).
13 ראה ב"מ לח, א.
14 ישע"י סו, כב.
15 (תניא שם. וראה גם שם פמ"ב (ס, ב).

אבל מובן ש'חבל על הזמן' ללכת ולהתווכח עם "זקן וכסיל"⁵, מאחר והוא "זקן" וגם "כסיל"... או עם אחד המדבר בשליחותו, או יותר גרוע - שהופך להיות לבוש שדרכו מדבר ה"זקן וכסיל"!

ובפרט עוד אם יש לו - רחמנא-ליצלן - תענוג לשאול כאלו שאלות ולהכניס ספיקות ש"לאלתר לגאולה" אין פירושו מיד וכיו"ב - אשר מובן החורבן שזה גורם ל"עולם קטן זה האדם"⁶ של בן אדם כזה.

ג. ולעצם הטענה: דבר ברור הוא ש"לאלתר לגאולה" פירושו מיד ממש!

כפי שנשיא דורנו הכריז ב"קול קורא" וציוה לפרסם ולהדפיס זאת בחוברת של "אגודת חסידי חב"ד" - ומזה מובן שענין זה אינו שייך לעבר אלא נוגע לפועל גם עכשיו, כיון ש"אגודת חסידי חב"ד" נמשכת עד היום הזה - שלא כדעת האומרים אשר בשנת תש"י זה נפסק רחמנא-ליצלן, אלא גם אח"כ "זרעו בחיים" ובמילא "הוא בחיים"!

ובפרט אצל אלו שאינם זקוקים להגיע לידיעה ש"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", כי הם מרגישים איך שנשיא דורנו חי אצלם - בין ע"י חלום, הצלחה במסחר, או בזה שנופל לו לפתע הרהור תשובה בעומדו במעמד ומצב שהוא בכלל לא חשב על-כך,

דלכאורה, מהיכן מגיע לו הרהור תשובה - הרי לגמרי לא חשב על זה?

אמת אמנם שמבואר בלקו"ת⁸ מהמשנה⁹

5 קהלת ד, יג. קה"ר וכפרש"י עה"פ. מדרש תהלים (באבער) ט, ה. זח"א קעט, סע"ב.
6 תנחומא פקודי ג. זח"ג לג, ב. תקו"ז תסט (ק, ב. קא, א). וראה מו"ח ח"א פע"ב.
7 תענית ה, ב: "יעקב אבינו לא מת . . . מה זרעו בחיים אף הוא בחיים". וראה "יחי המלך" תעב ע' 15 ואילך.
8 האוינו עא, ד. וראה גם שם תצא לו, ד ועוד - נסמן בלקיש' חכ"ד ע' 144 הע' 49.
9 אבות פ"ז מ"ב. וראה חגיגה טו, א.

"לאלה תחלק הארץ"

ובפשטות – שכל אחד מראה על אלה שעומדים בסמיכות אליו אומר "לאלה תחלק הארץ", ובנדון-דידן, אלה שנמצאים כאן, בבית-הכנסת ובבית-המדרש בד' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, כולל גם הנשים שנמצאות בעזרת נשים,

– (כ"ק אדמו"ר שליט"א הגבי' עיניו הק' לכיוון העזרת נשים, ואמר:) וגם אם לא רואים אותן דרך המחיצה, יכולות הן לראות את האנשים הנמצאים בביהכ"ס, ולומר עליהם "לאלה תחלק הארץ" –

ואדרבה אצל הנשים מצינו מעלה יתירה בנוגע לירושת הארץ, כמודגש בהסיפור דבנות צלפחד שבפרשתנו ש"הנשים... היו מחבבות את הארץ", ומזה מובן גם בנוגע לנשי ישראל בדורנו זה, כידוע שדור זה הוא הגלגול של הדור שיצאו ממצרים.

(קטע משיחות יום ג' פ' פינחס, י"ז תמוז (יהפך לשמחה) וש"פ פינחס ה'תש"נ – בלתי מוגה)

מיהו "קריינא דאגרתא" בדורנו?

כל יהודי שהוא תלמיד וחסיד של אתפשטותא דמשה של הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, נשיא דורנו, או תלמיד תלמידו וחסיד דחסידינו כו', או אפילו אם רק למד מאמר שלו, שיחה, איגרת, או ששמע זאת ממישהו – נעשה "קריינא דאגרתא", "המקריא – המכריז של האגרת", ולכן מוטלת עליו השליחות והאחריות ד"ליהוי פרונוקא" (כפי שמשה רבינו אמר לפינחס):

הוא צריך לצאת בשליחותו של משה שבדורנו ולעשות כל התלוי בו לחלק, להבדיל בין יהדות ל"גוי'שקייט", ועד ל"ויקח רומח בידו" ו"להרוג" את רצון היצר הרע הרוצה לערבבם ר"ל, כמודגש במיוחד ב"איגרתא" דנשיא דורנו – ש"הרעיש" בחיים חיותו בעלמא דין, ו"מרעיש" גם עתה ע"י "איגרתא" שלו – מאמריו שיחותיו ואגרות קודש שלו, וע"י תלמידיו וחסידיו, אודות העבודה דמלחמת היצר וההכרח הגדול לבטל פירצות עם ישראל אודות ההבדלה שבין יהדות ל"גוי'שקייט"!

(משיחות ש"פ פינחס, מבה"ח מנחם-אב ה'תשמ"ח – מוגה, תרגום מאידית)

המדר מוקדש לעילוי נשמת

חיה מושקא ושטערנא אסתר ע"ה בנות - יבלחט"א - הרה"ח ר' אפרים זאב שמואלי שיחי

נלב"ע ביום כ"א מנחם-אב ה'תשס"ד

ולע"נ הוריו: ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג

ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

ה. יחד עם זה, כל זמן שהגאולה עדיין לא הגיעה בפועל, תובעים מיהודי לתבוע ולצעוק שרוצה את הגאולה, לא רק ברוחניות, אלא את הגאולה בפשטות.

כידוע מענה אדמו"ר המהר"ש לאדמו"ר הצ"צ¹⁶ [בהמשך לשאלת אדמו"ר המהר"ש על הקץ שנאמר על אותה שנה: מדוע לא בא אז משיח? ומענה אדמו"ר הצ"צ שבאותה שנה נדפס הלקו"ת, אמר אדמו"ר המהר"ש:] רוצים את הגאולה בפשטות, למטה מעשרה טפחים!

והנה, מסיפור זה אנו למדים כיצד צריכים להתנהג, ושאין זה ענין של היפך הכבוד וכו':

מובן בפשטות הביטול שהי' לאדמו"ר המהר"ש בכלל כלפי אביו הצ"צ, ובפרט שזה הי' בזמן נשיאותו של הצ"צ, אשר "דבר אחד לדור"¹⁷.

ובפרט שאדמו"ר המהר"ש לא הי' בנו הגדול אלא אדרבה – הצעיר, והיו לו אחים גדולים אשר כל אחד מהם הי' "גדול", וכידוע שכ"ק מו"ח אדמו"ר כתב על כל אחד מהם ב"הקריאה והקדושה" את התואר "אדמו"ר" [שבכלל כל הענינים ב"הקריאה והקדושה" הוגהו ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר – חלק כתב בעצמו, ואפילו החלק שלא כתב הוא הגיהו והוסיף הוספות בכתב יד קדשו], ובפרט הבן הגדול – כידוע היחס המיוחד שהי' לו מסבו (אדמו"ר האמצעי); וללא הבט על כל זה, וגם על מענה הצ"צ שנדפס הלקו"ת (ואדמו"ר

16 לקו"ש ח"ו ע' 80 הע' 70. וראה עד"ז ב"יחי המלך" גלינות: תלה ע' 9, תטו ע' 6, קלז ע' 8. ועוד.

17 סנהדרין ת, א. הובא בפרש"י וילך לא, ז.

המהר"ש בודאי ידע מה זה הלקו"ת) – הי' לאדמו"ר המהר"ש התוקף והעוז ("די ברייטקייט") לומר לצמח צדק: אבל יהודים רוצים את הגאולה כפשוטה!

1. כיון שסיפור זה הגיע אלינו, וכל דבר הוא בהשגחה פרטית – בודאי ישנה מך הוראה לכאו"א,

[בפרט כשלוקחים בחשבון כמה שנים הצ"צ ואדמו"ר המהר"ש חיו יחד, מובן בפשטות שדיברו ביניהם הרבה עניני קדושה ועניני תורה, ואעפ"כ רואים שהסיפורים שהגיעו אלינו הם מתי מספר בלבד, שלא בערך לגמרי ממה שהי' בפועל. ועל-כן מוכרחים לומר (כיון שכל דבר הוא בהשגח"פ), שהסיפורים שהגיעו אלינו הם ע"ד "נבואה שהוצרכה לדורות נכתבה ושלא הוצרכה לדורות לא נכתבה"¹⁸]

וההוראה מך בפשטות:

כל יהודי צריך לצעוק ולתבוע שרוצים את הגאולה כפשוטה!

והכרח הגאולה מובן לכאו"א בפשטות, ובפרט ע"פ המבואר בחסידות בכ"מ, באופן המובן בשכל [.]. שצריכה להיות לו תשוקה לגאולה.

וכפי שאומרים בכל יום בתפלה – "לישועתך קוינו כל היום", "ותחזינה עינינו בשוּבך לציון ברחמים".

ויה"ר שכך יהי' בפועל – "ותחזינה עינינו בשוּבך לציון ברחמים", ואנו בתוכם.

18 מגילה יד, א.

מוקדש לע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב

ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

ולזכות כל משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די

הנשים צריכות לגשת לנשיא דורנו, ולתבוע חלק בארץ!

מסופר בשיעור חומש היומי ש"הנשים... מחבבות את הארץ"¹, שלכן, באו בנות צלפחד למשה רבינו וביקשו "תנה לנו אחוזה בתוך אחי אבינו"², ואכן, נתמלאה בקשתן – כמסופר בהמשך הפרשה שהקב"ה אמר למשה "נתן נתן להם אחוזה נחלה בתוך אחי אביהם"³, ועד כדי כך, ש"זכו בנות צלפחד ונכתבה (כללות הפרשה) על ידן"⁴.

ו"התורה היא נצחית"⁵ – הוראה נצחית בנוגע לעבודתן של נשי ישראל בכל דור ודור:

כל אשה בישראל, בכל מקום ובכל זמן, צריכה לתבוע בכל התוקף מנשיא הדור, שרצונה לקבל חלק בארץ. ובתור הכנה לזה – משתדלת כל אשה בישראל, "עקרת הבית" [וכן כל בת בישראל שמתכוונת להיות "עקרת הבית" בבוא הזמן], לעשות מביתה "חלק בארץ", דירה לו ית', "ושכנתי בתוכם".

ועד"ז בדורנו זה – שהנשים צריכות לגשת לנשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ולמסור "פדיון" שרצונן ותביעתן לקבל חלק בארץ.

ואז עונה להן נשיא הדור שיביא את טענתן, דרישתן ובקשתן לפני הקב"ה – "ויקרב משה את משפטן לפני ה'"⁶ (ובלשון חז"ל: "אשרי ילוד אשה שכך מובטח שכל זמן שהי' רוצה הי' מדבר עם השכינה"), והקב"ה משיב – כפי שהשיב אז – שמקבל את בקשתה של כל אשה בישראל, ובכללות יותר – את בקשתו של כאו"א מיראאל בתור חלק מ"כנסת ישראל", שנמשלה לאשה, אשר, בעלה הוא הקב"ה.

(משיחת ליל ט"ו תמוז ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(1) פרש"י כו, סד.

(5) תניא רפי"ז, ובכ"מ.

(2) כז, ד.

(6) שם, ה.

(3) שם, ז.

(7) ספרי ופרש"י בהעלותך ט, ז.

(4) פרש"י שם, ה.

להתעורר מחלום הגלות

הנחה: "ועד הנחות התמימים" תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. מבואר בתורה אור¹ בד"ה "שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים"², שכל ענין הגלות הוא כחלום, "היינו כחולמים", אלא ש**מצד החלום** משלים את עצמם שזוהי

(1) וישב כח, ג ואילך. וראה גם סה"מ תקס"ה (כרך א)

(2) תהלים קכו, א.

ע' קפד ואילך. אה"ת מקץ (כרך ו) תתש, ב ואילך.

פעם נכנס לבעל השמחה והגאולה יהודי ואמר לו על יהודי שהי' לגמרי בקצה התחתון בנוגע ליהדות, את הביטוי "להבדיל", אמר לו כ"ק מו"ח אדמו"ר שעל יהודי ביחס ליהודי שני לא אומרים "להבדיל" כלל!

מדוע? – כי אין הבדלה! ישנה הבדלה "בין אור לחושך בין ישראל לעמים", אבל אין שום הבדלה בין ישראל לישראל [ישנה הבדלה כמו "ויבדל את אהרן להקדישו קדש קדשים" שזה בישראל עצמם, אבל לזה אין צורך להשתמש במילה "להבדיל" שמשמשים בה "בין אור לחושך בין ישראל לעמים"].

כשאומרים על יהודי את הביטוי "חילוני", יש לדעת שאין מציאות כזו, בדיוק כמו שאין מציאות של גיור **שלא** כהלכה, כי זהו ענין שאין בו כל תוכן, שהרי "גיור" הוא מושג הלכתי ואי אפשר לומר "גיור **שלא** כהלכה" – זו סתירה מיני' ובי', עד"ז לא ניתן לומר על יהודי שהוא **חילוני**, אין מציאות כזו!

אם הוא יהודי, שהקב"ה ברא אותו באופן ד"ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש", הרי הדבר לא תלוי בו: כשם שהוא נולד יהודי כך ישאר תמיד יהודי, בעל-כרחו, ולא יעזור לו מה שרק יעשה, "ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא", הוא ישאר לתמיד "גוי קדוש".

דהרי על מתן תורה נאמר "והייתם לי סגולה מכל העמים", שבני ישראל מובדלים באופן ד"עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב", ובמה הם מובדלים – ש"עמים" הם ענין של חול ויהודים הם ענין של קודש, "גוי קדוש"; ואם-כן, לומר על יהודי את המילה "חילוני" זוהי סתירה מיני' ובי'!

ישנו יהודי השומר את כל המצוות בהידור, ישנו יהודי השומר את המצוות בדיעבד ויש יהודי שלעת-עתה שומר רק על חלק מהמצוות – אבל אין מציאות כזו של יהודי שלא קיבל את התורה, שהרי כל בני ישראל, כולל הגרי צדק שנתגיירו כהלכה, קיבלו את התורה, ואת כאו"א מהם וכולם יחד ציוה הקב"ה "ואתם תהיו לי גוי", בין אם רוצים ובין אם "ביד חזקה אמלוך עליכם" – אתם "גוי קדוש".

ונמצא שאין שום יהודי "חילוני"!

אלא מה, יש אחד שאומר שהוא מדבר בשם קארל מארקס, ויש כזה שאומר שהוא מדבר בשמו של משה רבינו, להבדיל (כ"ק אד"ש חייד ואמר): מארקס הרי גם הי' יהודי, וא"כ אין לומר עליו "להבדיל"...

ד. בכל אופן בהנוגע לפועל:

דבר טוב ביותר שכל רב ומנהיג בעדתו ישלח מברק לממשלה עצמה, בלי לקשר עצמו לאנשים פרטיים (בלי לחלק בין "חילוני" ל"אינו חילוני" בממשלה), וכדי שאח"כ לא יוכלו לומר שהוא כן שלח והשני לא, אזי שלא יתבייש ויאמר ברבים שהוא שלח ותבוא עליו ברכה ו"מצוה לפרסם עושי מצוה" (כמבואר בתשובות הרשב"א), וסוף-כל-סוף בודאי שהשקר מוכרח להתבטל, כמבואר לעיל, רק חבל על כל יום ושעה שעוברים, וחבל על כל נפש מישראל שנמצאת בבהלה ואיננה יודעת עם מי היא נפגשת עם יהודי או עם גוי, להבדיל, וכו' וכו', ואין להאריך בדבר המבהיל.

(תרגום חפשי משיחת י"ב תמוז ה'תשל"א – בלתי מוגה)

טוב שכל רב ומנהיג ישלח מברק לממשלה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. בעל השמחה והגאולה [די"ב-י"ג תמוז] הי' יהודי יחיד שנעמד כנגד ממלכה אדירה, אשר לא חששה מאף אחד, ולא נעצרה משום דבר, אפילו על חשבון ערעור היחסים עם כל ממשלות העולם. ואעפ"כ כאשר ראה שביכולתו לייסד "חדר" ולבנות מקוה, להקים בית-כנסת ובית-מדרש, לשלוח שוחט ומוהל – הוא לא ערך שום חשבונות, אלא עשה זאת.

והתוצאה היא – שעכשיו רואים את הפירות ופירי פירות שצמחו מזה, ומאותו מאסר ניתוסף יום-טוב לישראל, יום שבו יהודים מתאספים יחד ושמחים בשמחת הגאולה שהיתה אז, ומקבלים החלטות טובות בנוגע להפצת התורה והיהדות, היפך כוונתם של אלו אשר גרמו למאסר.

ולאחרי שהוא סלל והראה את הדרך, הרי זו הוכחה והוראה ברורה לכל אחד ואחת: שכאשר נודע להם על ענין שאפשר להפיץ על ידו תורה, אזי לכל לראש יש לעשות אותו בפועל, ללא הבט להיכן הוא משתייך, לחוג של חב"ד, לחוג של נשיא ומדריך, או לחוג שומרי תורה ומצוות בכלל ללא מעלות מיוחדות;

ב. עאכ"כ כאשר שומעים על גזירה המעמידה בסכנה כל אחד ואחת מישראל, רחמנא-ליצלן, בכל מקום שהם, הרי זהו חוב קדוש לעזוב את כל החשבונות בצד, ולהביע דעתו בקול רם, בין אם זה ע"י מברק או מכתב וכיוצא בזה – שמוכרח להיות גיור כהלכה!

ובהדגשה – שאין שום ספק שבודאי יהי' נצחון בזה, כי מוכרח שהאמת תנצח, והשקר לא יכול להתקיים!

– אפשר שהוא בעצמו יפעל זאת ע"י המעשה והמחאה שלו שאז "מכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות", ויתכן ש"רוח והצלחה יעמוד ליהודים ממקום אחר" ע"י יהודי שני; אבל זה ש"רוח והצלחה יעמוד ליהודים" הוא ללא שום ספק, רק צריכים לפעול שיהא זה בחסד וברחמים [..].

וזוהי ההוראה הנלמדת מ"ב תמוז: לכל לראש אין להכנס לחשבונות ויש לעשות משהו בכדי להציל יהודים, לאחר-מכן ישנה ההבטחה שסוכ"ס "יד החסידים על העליונה", דידן נצח, בחסד וברחמים, בטוב, בשלום ובדרכי נועם.

בפרט שאצל ה"שמאל" כבר פעלו מזמן לשנות את החוק, ועכשיו נותר לפעול אצל אלו שרוצים שגם הם יעשו משהו בנידון, ושיעשו אליבא דאמת.

ג. וכמדובר כמ"פ, שכל ההבדלה הזאת – שאומרים על אחד שהוא חילוני ועל השני שהוא איננו חילוני, זה היפך תורת אמת!

האמת, אך האמת היא שזה אכן חלום!

ויראו זאת בגלוי לעתיד לבוא, שעל כך אומרים "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים", [וכמבואר בתו"א שם:] "פי' שיתגלה מדרגה ובחי' זו של החלום עד אשר כולם יכירו וידעו וישיגו החיות הנמשך להם בזמן הגלות שהוא מבחי' החלום, ולכן יאמרו היינו כחולמים".

זאת-אומרת, אין זה נכון לומר שהמחשבה על הגאולה בזמן הגלות היא חלום, אלא בדיוק ההיפך – כאשר חושבים על הגלות זהו החלום!...

ואת זה אומר אדמו"ר הזקן בזמן הגלות, בידועו את מה שאומר במאמר ד"ה "ואת האלף ושבע מאות"³ שקץ הגאולה יהי' עשרות שנים לאחמ"כ בשנת תר"ג או תר"ח⁴ – אעפ"כ אומר אדה"ז שידעו שהגלות היא חלום!

אמנם בגלוי יראו זאת רק לעתיד לבוא, ועתה מרגישים שחלום הגלות אינו כלל חלום אלא מציאות – אך אדמו"ר הזקן רצה להודיע זאת לבני ישראל עוד קודם, בזמן הגלות.

ובעצם דוד המלך כבר הודיע זאת בספר תהילים בפסוק "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים". ואדמו"ר הזקן מביא ומסביר זאת בתורת חסידות חב"ד ולאחמ"כ בתוספת ביאור ע"י רבותינו נשיאינו שלאחריו, ואח"כ המאמר נדפס ונתפרסם בספר תורה אור, ובודאי רצה שיפיצו את זה בכל מקום, כפי שזה בנוגע לכל עניני תורה ופנימיות התורה – כלומר, להפיץ שאפילו בעמדנו בזמן הגלות, על כל יהודי לידע שהגלות היא חלום!

וכיון שזה נהי' חלק מהתורה וכל יהודי לומד זאת – הרי זה פועל אח"כ בעולם ובגלות, כמאמר⁵ "קוב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא", וכך גם "כל מאן דאסתכל בה באורייתא ואשתדל בה כביכול הוא מקיים עלמא".

ומכך מובן שמה שמדברים ומרעישים ללא הרף שהנה בא משיח, ללא הבט על כך שנמצאים עדיין בגלות – אין זה "חלום" כלל, אלא אדרבה: זוהי המציאות!

ודוקא כאשר חושבים על הגלות – זהו החלום, רק כיון שנמצאים בגלות (בחלום) משלים את עצמם שזוהי המציאות!

כל הספקות הללו באים מצד חלום הגלות

ב. לאידך גיסא:

מה שיהודים בגלות חושבים שהגלות היא המציאות והגאולה היא חלום, וכאשר אומרים "הנה הנה משיח בא" זה חלום – אין זה היפך האמונה, כי הם מאמינים בביאת המשיח, אלא שהאמונה נשארת אצלם בבחי' מקיף ולא חודרת בפנימיות, במילא הגאולה נשארת אצלם כמו חלום.

[..] ואין זה היפך התורה, כי התורה עצמה אומרת "היינו כחולמים", כלומר, ע"פ תורה הגלות היא חלום, ועד כדי כך חלום – עד שההרגשה בחלום הגלות שהגאולה היא החלום

(3) מאמרי אדה"ז פרשיות ח"א א' תיט ואילך. מגדל עז
אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' תפח. לקו"ש ח"ז
ע' 80 הע' 70. ועוד.
(4) ראה תורת שלום ע' 237. מגדל עז ע' תפג. וראה
(5) זח"ב קסא, סע"א ואילך.

והגלות היא המציאות, במילא מובן מדוע הדיבור על הגאולה מעורר אצלם פלא. ועד"ז בנוגע לכל השאלות שישנם בזמן הגלות על ענין הגאולה, ולדוגמא: בעל הגאולה אמר לפני עשרות שנים "לאלתר לגאולה" – עולה השאלה: היתכן שזה לא יצא בפועל, ועד היום הזה עדיין לא בא? צריכים לדעת, שכל השאלות, הקושיות והספקות הללו באים מצד חלום הגלות, שמצד הגלות זקוקים לראיות, הסברות ותירוצים.

הגאולה היא המציאות האמיתית

ג. [.] זהו ההסבר מדוע מדברים ומטרתם ללא הרף שהנה הנה בא משיח צדקנו: כי זוהי אכן המציאות האמיתית ולא חלום! וכמדובר לעיל שכבר "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה"⁶, ותשובה אפשר לעשות בשעתא חדא וברגעא חדא⁷ – במילא בא מיד משיח צדקנו בפועל ממש! ואפילו אם עד עתה לא הגיע משיח ואפילו אליהו הנביא לא בא, אעפ"כ מדברים על כך עוד פעם בכל התוועדות, פעם אחת, פעם שני', עד שלש פעמים ד"הו חזקה"⁸ ועד מאה פעמים שהופך להיות טבע האדם⁹ ("טבע שני"¹⁰, או "הרגל נעשה טבע" סתם¹¹), עד למאה פעמים ואחד¹² – ובאם ח"ו משיח לא יבוא עד מחר או עד היום במנחה, ידובר על כך שוב – עד שינדנדו כל כך ("נודזשען" – בל' העולם), הן למטה והן למעלה כביכול – שיפעלו משיח אכן יבוא!

ובפרט שה"פרה" מעונינת בזה יותר מהעגל (יותר ממה שהעגל רוצה לינק, הפרה רוצה להניק)¹³, כמ"ש¹⁴ "ושב ה' אלקיך את שבותך – והשיב לא נאמר אלא ושב מלמד שהקב"ה שב עמהן מבין הגליות".

וכמ"ש גם בנוגע למשיח¹⁵: "הנה זה עומד אחר כתלינו משיח מן החלונות מציץ מן החרכים" – משיח עומד מאחורי הכותל ומחכה ומביט... מתי כבר יוכל לבוא! – אין זה כותל שלם, אלא כותל שיש בו חלונות, חרכים, סדקים וחורים, ודרך חלונות וחרכים אלו משיח צדקנו מסתכל ומשיח, ומובן שמבט של משיח פועל...¹⁶

6) סנהדרין צז, ב. 7) זח"א קכט, סע"א. וראה קידושין מט, ב. ש"רע אה"ע סל"ח סל"א. תניא פ"א. לקו"ת ר"פ דברים (א, ב). 8) ב"מ קו, רע"ב. 9) ראה תניא פט"ו. 10) שבילי אמונה נ"ד ש"ב. פחד יצחק בערכו. וראה תניא ספ"ד. פט"ו (כא, א). 11) תניא פמ"ד (סג, ב). וראה שו"ת הרמ"ע מפאנו סל"ו. 12) ראה חגיגה ט, ב. תניא פט"ו. וראה לקו"ש חכ"ו ע' 208 הערה 45. 13) פסחים קיב, סע"א.

14) נצבים ל, ג. מגילה כט, א. פרש"י עה"פ. 15) ש"ה ב, ט. ע"פ "קול קורא" מאדמו"ר מהור"י צ' – "הקריאה והקדושה" גליון 9 ע' טו. אג"ק שלו ח"ה ע' סזז. ועוד. 16) בהנחה אחרת מהתוועדות זו ('התוועדויות' תשר"מ ח"ד ע' 2213) נרשם כאן: ואם-כן, בודאי שבידו של כאו"א לפעול שהגאולה תבוא במהרה בימינו, ולא רק מחר או לאחר זמן, אלא היום ממש, שבת פ' פניחס שנת תשמ"ד, ובשבת זו עצמה – לפני תפלת מנחה, ובפשטות – שברגע זה ממש פותחים את העיניים ורואים משיח צדקנו נמצא עמנו בבית כנסת ובית מדרש זה, בשר ודם, נשמה בנוף, למטה מעשרה טפחים!... [ההדגשות במקור].

ד. לכן ממשיכים לדבר בכל הזדמנות אודות ה"חלום" (לדעת אלו הטוענים כי גלות היא המציאות) – שהנה הנה ("אָט אָט") בא משיח צדקנו. ואם עדיין ישנם שאלות אזי "תשבי יתרץ קושיות ואבעיות"¹⁷ – ר"ת ד"תיקו" (כנ"ל). ועי"ז שמדברים ללא הרף שהנה הנה בא משיח צדקנו, פועלים שכך יקויים למטה מעשרה טפחים, "וארו עם ענני שמיא"¹⁸ – שזה כבר לגמרי חלום החלומות... שמשח בא תיכף ומיד בשבת זה ובבית מדרש זה, ומתפללים יחד איתו תפלת מנחה דשבת בביהמ"ק השלישי, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"¹⁹, כל בני ישראל נשמות בגופים.

(תרגום חפשי של קטעים משיחת ש"פ פינחס ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

17) תויו"ט סוף מס' עדיות. של"ה תט, א. והוא ע"פ 18) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א. זח"ג כח, א. וראה גם ערוך השלם בערכו. 19) כמ"ש ביצי"מ – בא י, ט.

המדור מוקדש לעילוי נשמת מרת **חשא** ב"ר נטע אורי ע"ה ובעלה ר' יוסף ארי לייב ב"ר משה באר ע"ה ולע"נ ר' מאיר ב"ר עבי ע"ה שנאל

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת ח'י' רחל בת שפירנצא שנאל ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו – לברכות עד בלי די

מעגל עולמי בפנימי פטיה לפיזול גזירת ה'התנתקות'

בימים אלה, הוחל במעגל עולמי של לימוד ענייני גאולה ומשיח בעשרה, במשך ששה שבועות ברציפות לביטול גזירת ה'התנתקות'. כל משתתף (מוסד קהילה וכו'), יקבל בערך 4-5 שעות במהלך שבועות אלה (שעה בכל פעם) טול חלק במלחמת ה' של מלך המשיח למען שלימות הארץ!

להצטרפות: באה"ק: 054-63-770-39. [ניתן לפנות גם לטל': 054-552-770-4. או בין השעות 19:00-22:30, לטל': 04-6999-201].

ארה"ב, את"ה 770, טל': 718-773-4939.